

Statsrevisionen ikke haft megen Lejlighed til at sætte sig ind i, hvorvidt Bevillingerne var anvendte i det Øjemed, hvori Rigsdagen har givet dem.

Derfor er det nødvendigt, at Statsrevisionen faar flere Midler til at sætte sig i Kundskab om, hvordan det forholder sig med Bevillingernes Anvendelse, end den hidtil har haft. Og i saa Henseende indrømmer jeg, at §§ 4 og 5 i det foreliggende Lovforslag om Revisionen af Statsregnskabet vistnok vil virke fyldestgørende. Dette, at man bl. a. kan forlange sig udleveret Administrationens Revisionsanmærkninger o. s. v., er udmærket godt. Det vil give Statsrevisorerne god Anledning til at gaa til Bunds i Statsregnskabet. Og dette, at man i § 5 vil udruste Statsrevisionen med en parlamentarisk Kommissions Myndighed til f. Eks. at afhøre Tjenestemænd angaaende Forhold, de har haft med at gøre, er selvfølgelig ogsaa udmærket. Jeg er derfor tilbøjelig til at anse det foreliggende Lovforslag for et godt Lovforslag, der vil sætte Statsrevisionen i Stand til i langt højere Grad end hidtil at udøve den Kontrol med Statsregnskabet, som det selvfølgelig har været og er Rigsdagens Mening, at Statsrevisionen skal udføre.

Foregaaende Talere har ogsaa strejft ind paa Spørgsmaalet om det Forslag til Beslutning, i hvilket Rigsdagen skal tage Bestemmelse om Statsrevisorernes Virksomhed. Jeg skal ikke komme ind derpaa. Jeg skal ikke en Gang nævne — ja, jeg nævner det selvfølgelig, men skal ikke opholde mig derved —, at Statsrevisorernes Løn der er opført med bare Nuller. Jeg vil dog haabe, at man forandrer den Bestemmelse, i alt Fald dersom jeg i Fremtiden paa ny skulde blive valgt til Statsrevisor. Der er ellers mange, der siger, at paa Lønnen ses ikke saa meget som paa god Omgang. Nej, det kan der være noget i, og jeg vil for Resten ogsaa haabe, at Omgangen for Statsrevisorerne bliver nogenlunde god. Dermed mener jeg, at forhaabentlig i alt Fald de Svar, der fra Administrationens Side bliver givet, naar Statsrevisorerne har paatalt Overskridelser paa Statsregnskabet, bliver Svar, som der er Mening i, Svar, bag hvilke der ligger en Begrundelse, for at Statsrevisionen

ikke, naar den har opfyldt sin grundlovmæssige Pligt og har paatalt Overskridelse eller Forhold paa Statsregnskabet, som ikke bør finde Sted, skal blive angrebet, eller for at man ikke skal møde overfor Statsrevisionen med Begrundelser for de skete Overskridelser, som ikke paa nogen Maade kan holde Stik. Jeg vil gerne have, at Statsrevisorerne skal gøre deres Arbejde saa omhyggeligt og godt som muligt, naar de nu kan faa Lejlighed til at gaa mere til Bunds i Sagerne end hidtil, men jeg vil ogsaa gerne have Lov til at kræve, at Administrationen, Spidserne, de paagældende Ministre, som her i Rigsdagen skal besvare Statsrevisionens Paategninger og Anmærkninger, i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, giver Svar, der virkelig er begrundede. Jeg vil gerne give et Eksempel paa, i hvilken Grad man til Tider har ment at kunne gaa letbenet hen over Paatale af Statsrevisionen.

Den Gang det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) var Forsvarsminister og administrerede Forsvarsministeriets Budget, havde Statsrevisionen fundet Anledning til at paatale adskillige Overskridelser, som han havde begaaet, og den Besvarelse, som det ærede Medlem fra Assens gav af Statsrevisionens Paatale i saa Henseende, var fænomenal, hvad Mangelen paa Kundskab om det foreliggende angik. Det vilde jeg nødigt, vi skulde træffe i Fremtiden. Der skal være Mening i de Besvarelser, som gives af en Minister. Det er maaske et stærkt Udtryk, at Besvarelsen var fænomenal i Retning af Ukyndighed med Hensyn til de Spørgsmaal, den angik, og derfor skal jeg kort paavise dette. Statsrevisionen havde paatalt en Overskridelse paa 34,000 Kr. Der var bevilget 6,800 Kr. til Lønninger for Sekondløjtnanter, og det ærede Medlem havde som Forsvarsminister brugt over 40,000 Kr. Det ærede Medlem fra Assens fik oppe i Landstinget Lejlighed til at besvare denne Paatale, og hans Besvarelse var, som jeg sagde før, fænomenal i Retning af Ukendskab til Sagerne. Det ærede Medlem beklagede sig til at begynde med over, at Statsrevisionen ikke i Tide havde henvendt sig til ham og gjort ham opmærksom paa denne Overskridelse, thi